

РЕШЕНИЕ

№ 335

гр. Варна, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радослав Кр. Славов

Членове: Дарина Ст. Маркова
Даниела Д. Томова

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Даниела Д. Томова Въззивно търговско дело
№ 20223001000469 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх. №14080/14.06.2022г. по описа на ВОС, на „Строителен и технически флот“ АД, ЕИК 103328302, със седалище град Варна, подадена чрез пълномощник адвокат С. Т., АК- Варна, срещу решение №205/30.05.2022г. на Варненски окръжен съд, постановено по т.д. №635/2021г. по описа на ВОС, **в частта му**, с която по предявения от ищеца Ф. К. Ч., ЕГН *****, иск с правно основание чл.74 ТЗ съдът е отменил решенията на общото събрание на акционерите на дружеството от 26.08.2021г. по т.5 за освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите /СД/ за дейността им през 2020год.; - по т.7 в частта за назначаването на И Д Г за контролор за проверка на ГФО за 2015, 2016, 2017, 2018 и 2019 година; -по т.10 за отхвърляне на предложението за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите И П Д за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 от ТЗ и овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви исковете от името и за сметка на дружеството и -по т.11 за отхвърляне на предложението за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите С Я С за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 от ТЗ и овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви исковете от името и за сметка на дружеството.

Първото оплакване е за частична недопустимост на обжалваното решение. Според въззивника, исковите срещу решенията по т.10 и т.11 от дневния ред, с които не са взети решения за предявяване на искове за вреди по чл. 240, ал. 2 ТЗ срещу членовете на СД С С и И Д и не е взето решение за овластяване на акционера Ф. Ч. за предявяване на исковите от името и за сметка на дружеството, са недопустими, тъй като се касае за отрицателни решения (за неприемане на направените предложения), които нямат никакви правни последици нито в правната сфера на отделните акционери, нито в правната сфера на търговското дружество и не засягат по никакъв начин членствени права. Отмяната на такова решение не би постигнала присъщото на конститутивните съдебни решения преобразуващо действие - нито би възстановило някакво предходно правно положение, нито би създадо ново такова, поради което и в случая липсва правен интерес от оспорване на тези решения. Позовава се в тази връзка и на конкретно сочена съдебна практика на ВКС, както и на предходно решение на Варненски апелативен съд по сходен казус.

Сходни оплаквания за недопустимост са обосновани и по отношение на исковите срещу решенията по т.8 и т.9 от дневния ред за приемането на два доклада на управителните органи на дружеството. С първоинстанционното решение искът по чл.74 ТЗ за отмяна на тези две решения е отхвърлен, поради което за ответното дружество липсва правен интерес за неговото обжалване, такова не е и изрично заявено в посочения (т.І) предметен обхват на въззивната жалба. Ищецът не е обжалвал решението в тази му част. Ето защо оплакванията за частична недопустимост на решението касателно отхвърления иск за отмяна на тези две решения (по т.8 и т.9 от дневния ред) не могат да бъдат включени в предмета на въззивната проверка.

В частите, с които са отменени решенията на ОСА по т.5, т.10 и т.11 от дневния ред, първоинстанционното решение се оспорва от въззивника и като неправилно поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Като прави подробен анализ на нормата на чл.229 ТЗ и вложения от законодател смисъл в нея, въззивникът аргументира оплакване за незаконосъобразност и неправилност на решаващият извод на съда, че забраната акционер да участва в гласуването за предявяване на искове срещу него, респективно за предприемане на действия за осъществяване на отговорността му към дружеството по чл.229 ТЗ, се разпростира и по отношение на акционер, който е и член на управителен орган на дружеството тогава, когато ОСА гласува по въпроса за освобождаването му от отговорност за дейността му като член на управителен орган за определен отчетен период, съответно за предявяване на искове срещу него за вреди, произтичащи от дейността му в това негово качество. Според въззивника, установеното в практиката тълкуване, че решението за освобождаване от отговорност за конкретно вредоносно поведение представлява опрощаване на претенцията за обезвреда и изключва

търсенето на вреди по исков ред, е относимо за дружеството с ограничена отговорност, което, макар да е капиталово, се характеризира и с редица персонални елементи, в частност задължение на съдружниците да участват с лични усилия в управлението на дружеството. Акционерното дружество обаче е типична организация на инвеститори, чиито задължения се изчерпват с финансирането на капитала, предоставен за управление на органите на дружеството. В този случай правата на акционерите са защитени с нормата на чл.240а ТЗ, предвиждаща индивидуално право на миноритарния акционер да търси отговорност от член на съвета на директорите за вреди от лошо управление на дружеството, което не е ограничено с решението на общото събрание за освобождаване от отговорност на целия СД. Наред с това, да се приеме, че членовете на управителния орган, които са и акционери, не могат да участват в гласуването по т.10 и т.11 от дневния ред според въззивника води до правен абсурд, тъй като миноритарният акционер би могъл всякога да вземе решение за предявяване на иск срещу мажоритарния акционер - член на СД, без да е възможно последният да се защити по какъвто и да е начин, бидейки изключен от това гласуване.

На самостоятелно основание се оспорва законосъобразността на решението на първоинстанционния Варненски окръжен съд в частта му относно отменените решения по т.5 (в частта относно освобождаване от отговорност конкретно на члена на СД С С) и т.11 (за отказ да бъде взето решение за ангажиране на имуществената отговорност конкретно на същия акционер за дейността му през 2020г.) като се твърди, че дори при гласуването по тези точки от дневния ред да бъдат изключени акциите на акционера и член на СД С. С, то съобразно представените на събранието и гласували по тези точки от дневния ред акции във всички случаи би било постигнато мнозинството за вземане на решения.

Несъгласие е обосновано и по отношение незачетения от първоинстанционния съд „отвод за пресъдено нещо”, основан на твърденията на ответното дружество, че правният спор между страните относно приложението на чл.229, т. 1 и т. 2 ТЗ вече многократно е бил разрешен с редица (конкретно посочени) решения, произнесени по предходните съдебни спорове относно решения на ОСА за освобождаване на членовете на СД на ответното дружество за предходни години. След като с тези решения е прието, че решения на ОСА на ответното дружество за освобождаване на членовете на СД за дейността им през определен отчетен период, в гласуването на което са участвали и членовете на СД (които са и акционери), не противоречи на разпоредбите на чл.229, т. 1 и т. 2 ГПК, то не би могло този правен въпрос да бъде разрешен различно в рамките на друг съдебен спор между същите страните, при същите фактически твърдения, съставляващи основанието на иска, тъй като по този начин би се достигнало до незачитане пределите на СПН на предходно постановените съдебни актове. Липсата на изрично произнасяне от първоинстанционния съд по тези доводи и възражения на ответното дружество съставлява, според въззивника,

самостоятелно процесуално нарушение.

Незаконосъобразността на решението в частта му относно отмененото решение по т.7 от дневния ред се обосновава с твърдения, че включеният в дневния ред проект за решение по тази точка е бил за приемане на решение за назначаване на д.е.с. за контролор за проверка на ГФО на дружеството за 2020 г., като с точка именно с такова съдържание е бил допълнен дневния ред от миноритарни акционери по реда на чл.223а ТЗ и именно по нея са гласували акционерите. Записаното в протокола за проведеното на 26.08.2021г. ОСА решение за назначаване на контролор за проверка на ГФО за 2015 г., 2016 г.; 2017 г., 2018 г. и 2019 г. очевидно се дължи на допусната техническа грешка, което може да се установи и от справка по партидата на дружеството в Търговския регистър с представения протокол за предходно ОСА, проведено на от 26.06.2020г., на което е взето решение с идентично съдържание и смисъл, а и няма никаква смислена причина за вземане на решение за възлагане на такава проверка на ГФО за периода от 2015 г. до 2019 г. Поради това, според въззивника, няма никакво основание това решение да се отменя на формално основание.

При тези основни оплаквания и твърдения въззивникът моли решението на първоинстанционния съд в частите му, с които се е произнесъл по същество по предявените недопустими иски срещу решенията по т.8, 9, 10, 11 от дневния ред на общото събрание на акционерите на „Строителен и технически флот” АД, проведено на 26.08.2021г. в гр.Варна, да бъде обезсилено като недопустимо и производството по тези иски да бъде прекратено, а по отношение отменените решения по т.5 и т.7, както и в условие на евентуалност спрямо първото искане относно решенията по т.10 и т.11, решението да бъде отменено като неправилно както по същество предявеният иск по чл.74 ТЗ за отмяна на тези решения бъде отхвърлен като неоснователен. Претендира и присъждане на разноските, сторени за производството по делото.

В подадения писмен отговор вх. №171519/20.07.2022г. по описа на ВОС насрещната страна – ищеца Ф. Ч. оспорва въззивната жалба като неоснователна. Като оспорва като неоснователни развитите във въззивната жалба доводи, че разпоредбата на чл.229, т.2 ТЗ касаела само случаите на приемане на решения за реализиране на имуществена отговорност на акционерите към дружеството, но не и конфликта между дружеството и негов акционер в качеството му на член на управителен орган, противопоставяйки и подробно обосновани (фактологически и правно) аргументи срещу наведените от въззивника доводи за незаконосъобразност на направено от първоинстанционния съд разширително тълкуване на тази правна норма, въззиваемият ищец моли обжалваното решение на първоинстанционния съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски за въззивното производство.

В проведеното съдебно заседание въззивникът – ответник „Строителен и технически флот“ АД, чрез пълномощника си по делото адвокат С. Т., заявява, че поддържа подадената въззивна жалба, обосновават в нея оплаквания и аргументи, на основните от които акцентира в хода на устните прения, и моли за нейното уважаване.

Въззиваемият ищец Ф. Ч. чрез пълномощника си по делото адвокат Г. А. аргументира подробно становището си за неоснователност на въззивната жалба и моли да бъде оставена без уважение.

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

Исковото производство е образувано по предявени от Ф. К. Ч., ЕГН *****, против „Строителен и технически флот“ АД, ЕИК 103328302, седалище град Варна, искове за отмяна на решенията на Общото събрание на ответното дружество, проведено на 26.08.2021г. в гр. Варна, по т.5, т.7, т.8, т.9, т.10 и т.11, касаещи освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите за дейността им през 2020 год. /т.5/, вземане на решение за назначаване на И Д Г - д.е.с., регистриран одитор, диплом 628, за контролор за проверка на ГФО за 2015, 2016, 2017. 2018 и 2019 година /т.7/, вземане на решение за приемане за сведение доклад на Изпълнителния директор по въпроси за сключени договори за продажба и учредяване на ипотека на основния имот на дружеството „Пристанище със специално предназначение „Строителен и технически флот“ /т.8/; вземане на решение за приемане за сведение доклад на Изпълнителния директор по въпроса за реализацията на инвестиционното предложение „Разширение и модернизиране на пристанище със специално предназначение „СТФ-Езерово“ /т.9/; вземане на решение, с което не е прието предложението за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите И П Д за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 ТЗ и овластяване на Ф. К. Ч. да предяви искове от името и за сметка на дружеството /т.10/; вземане на решение, с което не е прието предложението за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите С Я С за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 ТЗ и овластяване на Ф. К. Ч. да предяви искове от името и за сметка на дружеството /т. 11/.

Процесното общо събрание (ОС) е свикано с покана, обявена в Търговския регистър по партидата на дружеството на 20.07.2021г., съдържаща дневния ред на събранието и предварително оповестени проекти за решения по точките от дневния ред, както следва: 1. Отчет на Съвета на директорите за дейността на дружеството през 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема отчета на Съвета на директорите за дейността на дружеството през 2020 год.; 2. Приемане на ГФО на дружеството за 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема годишния финансов отчет на дружеството за 2020 год.; 3. Приемане

на доклада на дипломирания експерт-счетоводител за извършената проверка и заверка на годишния финансов отчет на дружеството за 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема доклада на дипломирания експерт-счетоводител за извършената проверка и заверка на годишния финансов отчет на дружеството за 2020 год.; 4. Приемане на решение за разпределяне на печалбата за 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание приема/не приема предложението за разпределение на печалбата за 2020 г.; 5. Освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите за дейността им през 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите освобождава/не освобождава от отговорност членовете на Съвета на директорите за дейността им през 2020 год.; 6. Избор на дипломиран експерт-счетоводител - регистриран одитор за проверка и заверка на ГФО на дружеството за 2021 год.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите избира/не избира предложения дипломиран експерт-счетоводител - регистриран одитор за проверка и заверка на годишния финансов отчет на дружеството за 2021 г.

С обявяване в Търговския регистър от 11.08.2021г. дневният ред на събранието е бил допълнен по реда на чл.223а ТЗ по искане на миноритарни акционери, притежаващи 5,26% от капитала на дружеството, като е включена допълнителна точка - Вземане на решение за назначаване на И Д Г - д.е.с., регистриран одитор, за контролор за проверка на ГФО за 2020г.

С обявяване в Търговския регистър от 13.08.2021г. дневният ред на събранието е бил допълнен по реда на чл.223а ТЗ по искане на миноритарния акционер Ф. Ч., като са включени допълнителни точки: 1. Доклад на изп.директор и запознаване акционерите със съдържанието на сключените договори за значими сделки по продажба и учредяване на ипотека на основния имот на дружеството „Пристанище със специално предназначение „Строителен и технически флот“ с предлагани пристанищни услуги Приставане, домукване, престой и ремонт на драгажната, краново-подемната, водолазната, буксирната и друга плаваща техника на „Строителен и технически флот“ АД.; Морско технически пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВППРБ; Приемане и обработване на отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност (съгласно Анекси I, IV и V от МАРПОЛ 73/78) с валидно удостоверение за експлоатационна годност № 51003 от 13.06.2014 г. и Част Б на УЕГ №51003 от 09.10.2020 г. регистрирано под № 1/20.10.2020 г. стр. 341 - 344 и стр. 377 - 378 в регистъра на пристанищата със следните свързани лица - търговски дружества: - „ПЧМВ“ АД ЕИК 813109299 - предварителен договор за покупко-продажба от 16.08.2019г. и учредяване на договорна ипотека от 24.02.2021г. с НА № XXX том X, рег. №XXXX, дело 141 от 2021 г.; -“Бългериан Билдинг Къмпани“ ЕООД ЕИК 205036454 с НА за покупко-продажба на недвижим имот № XXX том XX, рег.№ XXX, дело №1113 от 2020 г.; Проект за решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема за сведение доклада на изп. директор; 2. Доклад на изп. директор за

реализацията на инвестиционното предложение „Разширение и модернизиране на пристанище със специално предназначение „СТФ-Езерово“ в границите на поземлен имот ,собственост на Възложителя „Строителен и технически флот“АД, чрез удължаване на съществуващия кей и изграждане на нови пристанищни съоръжения. Изграждане на ново пристанище за обществен транспорт с регионално значение, в границите на поземлен имот собственост на Възложителя „Строителен и технически флот“АД, ново функционално зонироване на територията, изграждане на пристанищни съоръжения на сушата необходими за обработването на определен тип товари. Евентуално бъдещо преместване и модернизиране на пристанище със специално предназначение „СТФ-Езерово“ в границите на поземлен имот собственост на „Строителен и технически флот“АД, във връзка с прекратяване на процедурата с Решение № ВА-17/11/2020 на МОСВ-РИОСВ Варна и осъществяването на покупко-продажба на основната част от имота; Проект за решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема за сведение доклада на изп. директор; 3.Вземане на решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите И П Д за причиняване на вреди по чл. 240 ал. 2 ТЗ. Овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви исковите от името и за сметка на дружеството; Проект за решение: Общото събрание приема решение/не приема решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите И П Д за причиняване на вреди по чл. 240 ал. 2 ТЗ. Овластява акционера Ф. К. Ч. да предяви исковите от името и за сметка на дружеството; 4. Вземане на решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите С Я С за причиняване на вреди по чл. 240 ал. 2 ТЗ. Овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви исковите от името и за сметка на дружеството; Проект за решение: Общото събрание приема решение/не приема решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите С Я С за причиняване на вреди по чл. 240 ал. 2 ТЗ. Овластява акционера Ф. К. Ч. да предяви исковите от името и за сметка на дружеството.

Видно от представения по делото протокол, на 26.08.2021г. е проведено редовно годишно общо събрание на акционерите на „Строителен и технически флот“ АД, гр.Варна, на което са взети решения по предварително обявения дневен ред.

Пренесения пред въззивната инстанция спор с подадената от ответника „Строителен и технически флот“ АД въззивна жалба е спор по правото, в основата на който стои различието в тълкуването на разпоредбите на чл.74, чл.229а, чл.240а от ТЗ, с което всяка от страните обоснова защитната си теза. Въззивникът - акционерно дружество, общото събрание на акционерите (ОСА) на което е приело спорните решения, лансира тезата, че предявеният конститутивен иск по чл.74 ТЗ срещу

решенията на ОСА по т.10 и т.11 от дневния ред - “не приема решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите по чл.240, ал.2 ТЗ”, е недопустим, тъй като неговата отмяна не би породило правни последици. Другият спорен въпрос, поставен със защитата на въззивника, се отнася до правото на акционерите да участват в гласуването решенията на ОСА, с които се решават въпросите за тяхната отговорност за дейността им като членове на съвета на директорите (СД), основано на тълкуването, че чл.229, т.2 ТЗ се отнася единствено до случаите на конфликт на интереси между акционера и дружеството, но не и до случаите, когато ОСА трябва да обсъжда отговорността на акционер, произтичаща от дейността му като член на СД. В подкрепа на тази защитна теза въззивникът се позовава на правото на миноритарните акционери по чл.240а ТЗ да предявят иски за отговорността на членовете на СД за вреди, причинени на дружеството. С тези доводи въззивникът брани законосъобразността на спорните решения на ОСА.

Въззиваемата страна – акционера, упражнил правото на иск по чл.74 от ТЗ, като оспорва законосъобразността на процесните решения на ОСА лансира тезата, че: 1) допустимостта на исковата защита по чл.74 ТЗ се определя от лимитативно установените от законодателя предпоставки, като правният интерес на акционера от воденето на исковия процес срещу незаконосъобразното решение на ОСА следва да бъде зачетен при наличието на такова решение; 2) чл.229 ТЗ е обща норма, която поглъща случаите, когато ОСА трябва да вземе решение за отговорност на акционера към дружеството, както и хипотезата, при която се подлага на гласуване отговорността за дейността (действия или бездействия) на акционера, в качеството му на член на СД; 3) чл.240а ТЗ е самостоятелна правна норма, не произвежда ефект по отношение на уредената в чл.229 ТЗ забрана за “гласуване в условията на конфликт на интереси между акционера и дружеството”, нито ограничава упражняването на исковата защита срещу незаконосъобразните решения на ОСА.

Съображения на съда по предявения иск срещу решенията на ОСА по т.10 и т.11 от дневния ред:

Компетентността на съда, сезиран със спор по чл.74 ТЗ, да разгледа и реши въпроса за процесуалната допустимост се отнася до задължението да провери дали ищецът е акционер, дали спорът, повдигнат с исковата молба, се отнася до законосъобразността (процесуалноправната и материалната) на решение на ОСА, спазен ли е преклузивния срок за исковата защита. Тази проверка обхваща основанията, с която е въведена исковата защита по чл.74 ТЗ, т.е. сочените от ищеца обстоятелства и нарушение на процесуална и/или материалноправна норма (закона или устава на АД). Наред с това и с оглед спецификата на всеки конкретен случай съдът дължи да извърши проверка по предмета на исковата защита – търсеният с нея правен

резултат, която проверка включва и преценката за правния интерес като абсолютна процесуална предпоставка за исковия процес.

В случая преценката за допустимостта на исковия процес, иницииран по чл.74 ТЗ срещу процесните решения на ОСА по т.10 и т.11 - “не приема решение за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите И П Д, съотв. С Я С по чл.240, ал.2 ТЗ и овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви исковите от името и за сметка на дружеството”, повдига въпроса за компетенциите на ОСА. Нормата на чл.221 от ТЗ, в т.3 и т.11 урежда правомощията на ОСА да гласуват избора и смяната на членовете на СД, съответно освобождаването им или не от отговорност, а чл.240 ТЗ – правомощията на ОСА да определи размера на гаранционните вноски по отговорността на членовете на СД към дружеството. Чл.229 ТЗ възлага в компетентността на ОСА вземането на решения за завеждане на икове, основани на отговорността на акционер към дружеството. Чл.236, ал.4 ТЗ се отнася до отговорността на членовете на СД към дружеството за сключени без решение на ОСА сделки. Чл.237 и чл.240б ТЗ уреждат отговорността на членовете на СД към дружеството за т.нар. “свързани сделки” и “сделки при непазарни условия”. Тази уредба не оставя място за съмнение, че в компетенциите на ОСА е да вземе решение за предявяване на икове срещу членовете на СД за вреди, причинени на дружеството от тяхната дейност. Следователно, отмяната на такива решения, в смисъла на исковата защита по чл.74 ТЗ, следва да се цени като упражняване на “правото на защита пред съд” от акционер и съответно на това като задължение на сезирания компетентен съд да разгледа един такъв иск (чл.2 ГПК). Упражняването на компетенциите на ОСА по въпроса за предявяването или не на иск за отговорността на членовете на СД на АД следва да отчита, че в основата на тези икове на дружеството стои винаги конкретно “действие или бездействие” на членовете на СД, източник на потенциалния съдебен иск, и изисква решението на ОСА да носи информация за “съответно действие или бездействие”, което се поставя на обсъждане и решаване от ОСА. Бланкетното формулиране “да се заведе иск” или “да не се заведе иск”, без посочване информация за източника на иска не съставлява надлежно упражняване на компетентност от ОСА. За разлика от блоковото гласуване на решение за освобождаване от отговорност за цялостна дейност, гласуването на решение за предявяване или не на отговорността по съдебен ред, с оглед принципа за правна сигурност, изисква конкретно посочване на дейността, до която се отнася съответното решение. Този извод следва от целите и задачите, преследвани от чл.74 ТЗ и от дадената от закона уредба на правото на АД да предяви пред съд отговорността на членовете на СД: първо – определянето на субективните и обективни предели на решението на ОСА; второ – определянето на вида отговорност “солидарна” или “индивидуална” на членовете на СД, до която се отнася съответното решение на ОСА за водене или не на иск; трето - решението има за адресат “правото на съд” на акционерното дружество, като в С.ата на критерия

“законосъобразност” следва да инкорпорира информацията за отговорността, до която се отнася. Правомощията на съда по въпроса дали ОСА е трябвало да вземе решение за водене на иск, но в нарушение на закона е отказало да направи това, са ограничени до проверката за законосъобразното упражняване на компетенции от ОСА. Това се отнася както до начина, по който е формулиран този въпрос от дневния ред в поканата за свикване на събраниято, така и до материалите, представени на акционерите с оглед критерия за информиран вот. В случая процесните решения по т.10 и т.11 от дневния ред са формулирани бланкетно като не съдържат информация за това за кое действие и/или бездействие и за какви причинени от това вреди на дружеството ОСА трябва да вземе решение за водене (или не) на иск срещу членовете на СД. С други думи, в случая явно и съществено е нарушен принципът за “информиращо упражняване на компетенции от ОСА” по спорните точки 10 и 11, което сочи на незаконосъобразност на приетите от ОСА решения по тях. Ето защо, макар и с различни мотиви, първоинстанционното решение в тази му част следва да бъде потвърдено.

Съображенията на съда по предявения иск срещу решенията на ОСА по т.5 – “освобождаване от отговорност на членовете на СД за дейността им през 2020г.”.

Обжалването повдигна спор, основан на чл.229 ТЗ, като се твърди незаконосъобразно участие в гласуването на въпросното решение на акционерите, които са и членове на СД. Въззивникът се позовава на критерия “конфликт на интереси” в отношенията акционер и АД като счита, че правилото на чл.229 ТЗ не подлежи на разширително тълкуване и не следва да се прилага към гласуването от ОСА на решенията, свързани с отговорността на акционера като член на СД.

Настоящият въззивен съдебен състав не споделя принципа на “изолирано тълкуване на правните норми”, каквото прави въззивникът. Както бе посочено, ОСА е органа, в чиято изключителна компетентност е вземането на решение за отговорността на членовете на СД. Законодателят не е въвел разграничителни буфери в конфликта на интересите, когато такъв възникне според това, дали този конфликт се отнася до поведението на акционер като такъв или и в качеството му и на член на СД. Употребеното в чл.229 ТЗ понятие “акционер” е функция на правото на акционера на участие в работата на ОСА и има за адресат да ограничи това участие в случаите, когато същото може да повлияе върху решенията, които ОСА трябва да вземе, за да защити интересите на дружеството. Законът признава правото на акционера да бъде избран за член на СД и да участва в управлението на АД и едновременно с това възлага в компетенциите на ОСА правомощията да приема решения относно отговорността на членовете на СД. Водещо в тези законодателни решения са интересите на дружеството. Последните биха били силно отслабени, ако липсваше въведената с чл.229 ТЗ забрана,

основана на принципа за “конфликт на интереси”. Това би позволило интересът на акционера, в това число и когато същият действа като член на СД, да доминира спрямо интересите на дружество, което е напълно несъвместимо с цялостната уредба на АД, дадена в ТЗ. Изключването на акционера, член на СД, от правилото за “конфликт на интересите” би довело до положение “без отговорност към дружество”, което тълкуване на чл.229 ТЗ е *contra legem*. Ето защо първоинстанционното решение в тази му част, следва да бъде потвърдено при условията на чл.272 ГПК.

Доводите на въззивника, че в случая следва да бъде зачетен направения „отвод за пресъдено нещо”, основан на твърдения, че правният спор между страните относно приложението на чл.229, т. 1 и т. 2 ТЗ вече многократно е бил разрешен с редица решения, произнесени по предходните съдебни спорове относно решения на ОСА за освобождаване на членовете на СД на ответното дружество за предходни години, не могат да бъдат споделени. Предявените в предходен период от акционера Ф. Ч. искове за отмяна на решенията на предходни общи събрания на акционерите имат различен предмет - прието конкретно, самостоятелно решение, поради което произнасянето по посочените дела не формира сила на пресъдено нещо по отношение и на последващи такива. Силата на пресъдено нещо при конститутивните искове, какъвто е искът по чл.74 ТЗ, обхваща само спорното потестативно право, но не и новото правно положение, създадено след конститутивното решение. Да се приеме противното, за което настоява въззивникът, означава отнапред да се отрече правото на акционер да води иск за отмяна на решение на ОС, ако се позовава на процедурни нарушения, които са идентични с нарушенията, поддържани при воден иск по чл.74 ТЗ за отмяна на предходни решения, който е бил отхвърлен, което е недопустимо.

Не може да се сподели и поддържаното в условие на евентуалност твърдение, че дори да се приложи правилото на чл.229 ТЗ и да се изключат (но последователно и съответно) гласовете на акционерите – членове на СД, то във всички случаи би било постигнато мнозинството за вземане на решението в частта му относно освобождаване от отговорност конкретно на члена на СД С С като се има предвид притежаваните от този акционер акции, представените на събранието и гласували по тази точка от дневния ред акции. Видно от протокола за проведеното събрание, гласуването е анблок за целия СД (а не за отделните му членове), което определя и пределите на проверката за законосъобразност при това гласуване. При този начин на гласуване следва да се изключат гласовете и на двамата члена на СД и акционери в дружеството Дражев и С.

Съображенията по предявения иск срещу решенията на ОСА по т.7 – “назначаването на контролор за проверка на ГФО за 2015, 2016, 2017, 2018 и 2019”.

Видно както от обявените актове в Търговския регистър по партидата на „Строителен и технически флот“ АД, ЕИК 103328302, така и от представените по делото писмени доказателства, в т.ч. протокол за проведеното на 26.08.2021г. ОСА, дневният ред на събранието е бил допълнен по искане на миноритарни акционери, притежаващи 5,26% от капитала на дружеството, със следната допълнителна точка – „Вземане на решение за назначаване на И Д Г - д.е.с., регистриран одитор, диплом 628, за контролор за проверка на ГФО за 2020 година“.

Протоколираното като подложено на гласуване и прието с мнозинство от представените на ОСА акции решение по т.7 от дневния ред е за „назначаване на И Д Г - д.е.с., регистриран одитор, диплом 628, за контролор за проверка на ГФО за 2015, 2016, 2017, 2018 и 2019 година“.

Твърденията на въззивника, че очевидно в случая се касае за допусната техническа грешка, поради което няма никакво основание това решение да се отменя на формално основание, не могат да бъдат споделени. Компетенциите на съда по чл.74 ТЗ са да упражни контрол за законосъобразност на решенията на ОСА, чийто предели са определени, както бе посочено по-горе, от обективизираното в спорното решение съдържание. Съдът няма правомощия да се намесва в това съдържание като изправя грешките в него, с каквото основание въззивникът повдига обжалването на първоинстанционното решение в тази му част. Съгласно чл.272 ГПК решението на първоинстанционния съд в тази му част е законосъобразно и следва да бъде подкрепено съобразно изложените към него мотиви.

В заключение предявената от ответното дружество въззивна жалба се преценява като неоснователна. Решението на първоинстанционния съд в обжалваната му част е законосъобразно и правилно и се потвърждава от въззивния съд.

В съответствие с този изход на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК в полза на въззиваемия ищец следва да се присъдят разноски за въззивното производство. Съобразно представения списък по чл.80 ГПК и приложените доказателства, същите са в размер на 960 лева – платено адвокатско възнаграждение, и се възлагат изцяло в тежест на въззивника.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №205/30.05.2022г. на Варненски окръжен съд,

постановено по т.д. №635/2021г. по описа на ВОС, **в частта му**, с която по предявения от ищеца Ф. К. Ч., ЕГН *****, иск с правно основание чл.74 ТЗ съдът е отменил решенията на общото събрание на акционерите на „Строителен и технически флот“ АД, ЕИК 103328302, със седалище град Варна, от 26.08.2021г. по т.5 за освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите /СД/ за дейността им през 2020год.; - по т.7 в частта за назначаването на И Д Г за контролор за проверка на ГФО за 2015, 2016, 2017, 2018 и 2019 година; -по т.10 за отхвърляне на предложението за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите И П Д за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 от ТЗ и овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви исковете от името и за сметка на дружеството и -по т.11 за отхвърляне на предложението за предявяване на иск за реализиране на отговорността на члена на съвета на директорите С Я С за причиняване на вреди на основание чл.240, ал.2 от ТЗ и овластяване на акционера Ф. К. Ч. да предяви исковете от името и за сметка на дружеството

ОСЪЖДА ответника „Строителен и технически флот“ АД, ЕИК 103328302, със седалище град Варна, **да заплати** на ищеца Ф. К. Ч., ЕГН *****, с адрес в град Варна, **сумата 960** (деветстотин и шестдесет) **лева**, представляваща сторени разноси за въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховен касационен съд на Р. България с касационна жалба, която следва да се подаде в едномесечен срок, считано от датата на връчване на препис от същото на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____